

מסכת מקואות

פרק ו משנה ה

השְׁדָה וַהֲפֵבָה שְׁבִים, אֵין מִטְבִּילֵין בָּהֶם, אֶלָּא אִם כֵּן קֵי
נְקוֹבִין כְּשִׁפְופְּרָת הַגּוֹד. רַبִּי יְהוָה אָמֵר, בְּכָלִ גָּדוֹל, אַרְבָּעָה
טְפֵחִים. וּבְקָצָן, רַבּוֹ. אִם קֵיה שְׁקָא אוֹ קַפָּה, מִטְבִּילֵין בָּהֶם כִּמְהָ
שָׁהֶם, מִפְנֵי שְׁהָמִים מַעֲרָבִין. קֵי נְתוּנִים פְּנַת הַצְּנוּר, אֵין
פּוֹסְלִים אֶת הַמְּקוֹה, אֶלָּא מִטְבִּילֵין אֹתָן וּמְעַלֵּין אֹתָן כְּדִרְכֵנוּ: